

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 27/06-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 5. decembra 2006 prerokoval späťvzatie návrhu Krajského súdu v Prešove na začatie konania o súlade § 69 ods. 10 zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov s čl. 20 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

Konanie o návrhu Krajského súdu v Prešove **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 9. novembra 2006 doručené podanie Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“), zastúpeného predsedom senátu JUDr. J. S. (ďalej len „navrhovateľ“), označené ako „*Predloženie spisu podľa § 109 ods. 1 písmeno b O. s. p.*“. Ústavný súd podľa obsahu posúdil podanie navrhovateľa ako návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 144 ods. 2

ústavy a podľa § 37 a nasl. zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), avšak zároveň zistil, že uvedené podanie nespĺňa všetky náležitosti kvalifikovaného návrhu ustanovené v § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Z návrhu možno vyvodit', že navrhovateľ žiada, aby ústavný súd rozhodol o nesúlade ustanovenia § 69 ods. 10 (ďalej len „napadnuté ustanovenie“) zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o energetike“) s čl. 20 ods. 1 a 2 ústavy.

Navrhovateľ vo svojom návrhu uviedol:

«V právnej veci žalobcu S. B., obchodný názov B., zast. JUDr. J. O., advokátom proti žalovanej S. a. s. P. o zaplatenie 399 984,- Sk s prísl. (sp. zn. 3 Co 189/2006) Vám predkladáme vec na rozhodnutie o súlade záväzného právneho predpisu, ktorým je ust. § 69 ods. 10 Zák. č. 656/2004 Z. z. s Ústavou Slovenskej republiky.

Toto ustanovenie vymedzuje platnosť predchádzajúceho právneho predpisu (podľa textu „oprávnenia k cudzím nehnuteľnostiam zostávajú nedotknuté“), ktorý je zastaralý a archaický a platí od roku 1957, je to Vyhláška č. 80/1957 Zb., neskôr Zák. č. 70/1998.

Zákon č. 656/2004 Z. z. nerieši vo svojich ustanoveniach náhrady za vecné bremeno a článok 20, ods. 1, 2 Ústavy Slovenskej republiky priznáva vlastníkovi rovnaké vlastnícke práva aj povinnosti.

Potom rovnaký obsah a ochrana vlastníckeho práva spôsobuje, že je nerovnako chránený vlastní nehnuteľností, na ktorých sú rozvody tepla a TÚV. Oprávnenia prevádzkovateľov tepla vyplývajú z § 20 Zák. č. 89/1987 a na základe Zák. č. 138/1991 Zb. sa teplovodné rozvody stali majetkom mesta P.

Ochranné pásma pritom spôsobujú, že žalobca ako vlastní nehnuteľnosti aj keď rešpektuje obmedzenia vlastníckeho práva nemá možnosť žiadať náhradu.

Preto podľa článku 125 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky predkladáme Vám vec na rozhodnutie v súlade s § 109 ods. 1 písm. b O. s. p.»

II.

V danej veci navrhovateľ predložil ústavnému súdu „... *vec na rozhodnutie o súlade všeobecne záväzného právneho predpisu, ktorým je ust. § 69 ods. 10 Zák. č. 656/2004 Z. z. o energetike s Ústavou Slovenskej republiky*“ po tom, ako uznesením sp. zn. 3 Co 189/06 z 9. októbra 2006, postupujúc podľa § 109 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“), prerušil konanie o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 7 C 169/00 z 24. marca 2006, ktorým bola zamietnutá jeho žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia. V uvedenej právnej veci žalobca odôvodňuje svoj nárok tým, „... *že cez jeho nehnuteľnosť - stavbu čs. (...) postavenú na parc. CKN č. (...) vedenú v LV č. (...) k. ú. P. v suterénnych priestoroch vedú potrubia tepla a teplej vody žalovaného. Cez tieto potrubia sa dostávajú média nie len pre jeho prevádzku, ale predovšetkým pre iné objekty. Priestory, ktoré potrubia zaberajú, ale i tzv. ochranné pásmo ako nich žalovaný užíva bez právneho dôvodu a tak mu vzniká bezdôvodné obohatenie*“.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b) druhej vety OSP súd konanie preruší, ak pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Legitimácia všeobecného súdu na podanie návrhu na začatie konania pred ústavným súdom teda predpokladá spojitosť konania pred všeobecným súdom vyjadrenú tak, že podaniu návrhu musí predchádzať rozhodovacia činnosť takého súdu. V tejto rozhodovacej činnosti ako zákonom upravenom postupe je potrebné podľa úsudku všeobecného súdu vyložiť a použiť všeobecne záväzný právny predpis, ktorého vyslovenie nesúladu s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, všeobecný súd mieni uplatniť v návrhu na začatie konania pred ústavným súdom. Rozhodovacia činnosť všeobecného súdu v zmysle § 18 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde chápe preto ústavný súd ako postup, v ktorom po začatí konania

všeobecný súd smeruje k rozhodnutiu vo veci samej, t. j. k výroku o tom, čo je požadované v návrhu na začatie konania (v žalobe) a v jeho odôvodnení. Interpretácia a aplikácia ustanovenia všeobecne záväzného právneho predpisu, ktorého vyslovenie nesúladu všeobecný súd uplatňuje v návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, musí zároveň v tomto postupe vytvárať právny základ pre jeho rozhodnutie v danej veci (napr. PL. ÚS 28/05).

Ústavný súd po oboznámení sa s obsahom pripojeného súdneho spisu krajského súdu sp. zn. 3 Co 189/06 dospel k názoru, že v okolnostiach prípadu nevyvoláva napadnuté ustanovenie zákona o energetike vo väzbe na konanie pred krajským súdom ústavný problém, a preto nie je splnený základný predpoklad na ochranu ústavnosti poskytovanú ústavným súdom v konaní podľa čl. 125 ústavy, za ktorý treba považovať len také konanie o súlade právnych predpisov začaté všeobecným súdom, ktorému predchádza konanie pred všeobecným súdom, v ktorom má materiálne dôjsť (podľa obsahu prítomného návrhu) k použitiu napadnutého ustanovenia zákona, t. j. k subsumpcii skutkového stavu pod napádanú právnu normu (m. m. PL. ÚS 7/04). Ústavný súd konštatuje, že v danom prípade táto podmienka, ktorú je v zmysle uvedeného možné považovať za *conditio sine qua non* pre to, aby mohol byť prijatý na ďalšie konanie pred ústavným súdom (§ 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde) návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov na základe čl. 125 ods. 1 ústavy podaný všeobecným súdom podľa čl. 144 ods. 2 ústavy, splnená nie je.

V danej veci je totiž predmetom konania pred všeobecným súdom žalobcom uplatený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia (podľa § 451 Občianskeho zákonníka) za obdobie od 22. mája 1998 do podania žaloby, t. j. 22. mája 2000. Namietané ustanovenie zákona o energetike, vyslovenia nesúladu ktorého s ústavou sa navrhovateľ domáha, však nadobudlo účinnosť až 1. januára 2005. Pretože zákon o energetike neobsahuje ustanovenia o spätnej účinnosti a v našom ústavnom poriadku sa uplatňuje zásada „*lex retro non agit*“ (teda „zákon nemá spätnú účinnosť“) možnosť aplikácie označeného ustanovenia zákona o energetike v konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 3 Co 189/06 neprichádza do úvahy.

K tomu je potrebné dodať, že záver o nemožnosti aplikácie namietaného ustanovenia zákona o energetike by platil aj v prípade, ak by žalobca uplatňoval v označenom konaní pred všeobecnými súdmi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie po 1. januári 2005, teda po tom, ako už predmetné ustanovenie zákona o energetike nadobudlo účinnosť. S účinnosťou od 1. januára 2005 upravuje totiž práva a povinnosti fyzických osôb a právnických osôb, ktorých práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť dotknuté výkonom práv a povinností účastníkov trhu s teplom (pričom v označenom konaní pred krajským súdom ide o náhradu za obmedzenie vlastníka nehnuteľností z dôvodu rozvodov tepla prechádzajúcich cez jeho nehnuteľnosti) zákon č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike.

Navrhovateľ podaním z 27. novembra 2006 doručeným ústavnému súdu 1. decembra 2006 oznámil, že návrh berie v celom rozsahu späť, pričom dôvody späťvzatie svojho návrhu neuviedol.

Podľa § 31a zákona, pokiaľ tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku alebo Trestného poriadku.

S výnimkou konania o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy a konania o sťažnostiach orgánov územnej samosprávy podľa čl. 127a ústavy (...) pre všetky ďalšie konania pred ústavným súdom (vrátane konania vo volebných veciach) sa pre späťvzatie návrhu použijú primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (m. m. PL. ÚS 17/99).

Podľa § 96 ods. 1 OSP navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví.

Na základe uvedených dôvodov, najmä s prihliadnutím na skutočnosť, že z ústavnoprávneho hľadiska (čl. 124 ústavy) nie je potrebné trvať na pokračovaní v predmetnom konaní, ústavný súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. decembra 2006